

SUZUKİ YÖNTEMİNDE AİLENİN YERİ VE ÖNEMİ

Jülide YALÇIN DITTGEN*

Öz

Müzik insan hayatının olmazsa olmaz parçalarından biridir. Bu nedenle müzik eğitimi bireyin eğitim süreci içerisinde oldukça önemlidir. Nitelikli bir müzik eğitimi için tüm dünyada etkili müzik eğitimi yöntem ve teknikleri bulunmaktadır. Bu yöntemlerden biri olan Suzuki Yöntemi uygulama alanı ve kapsamıyla geniş ve etkili bir yer kaplamaktadır. Eğitimin her aşamasında olduğu gibi müzik eğitiminde de aile en az öğretmen ve öğrenci kadar önemlidir. Araştırmada Suzuki yönteminin ortaya çıkışı ve felsefesine değinilmiş, yöntemin en önemli basamağı olan ailenin yeri ve önemi açıklanmıştır. Shinichi Suzuki'nin yaşamından örneklerle desteklenen araştırma aile, öğretmen ve öğrenciden oluşan Suzuki Üçgeni'ni tüm basamaklarıyla barındırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Shinichi Suzuki, Suzuki Okulu, Yetenek Eğitimi, Müzik Eğitimi

THE ROLE AND IMPORTANCE OF THE FAMILY IN SUZUKI METHOD

Abstract

Music is one of the indispensable parts of human life. For this reason, music education is very important in the education process of the individual. There are effective music education methods and techniques all over the world for a qualified music education. Suzuki Method which is one of these methods takes a wide and effective place with its application area and scope. As it is at every stage of education, family is at least important as teacher and student in music education. In the study, the emergence and philosophy of the Suzuki method is addressed, and the place and prominence of the family as the most important step of the method is explained. Supported by examples from the life of Shinichi Suzuki, research includes the entire process of the Suzuki Triangle, which consists of the family, the teacher, and the student..

Keywords: Shinichi Suzuki, Suzuki School, Talent Education, Music Education

*Doç., Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Konzertmeisteri
e-posta: julideyviolin@gmail.com

1. GİRİŞ

1.1. Shinichi Suzuki Kimdir?

Shinichi Suzuki 1898 yılında Nagoya/ Japonya'da doğmuştur (Kuran, 2007, s. 3). Babası zamanının en büyük keman yapımcısı olan Suzuki, dünyaca ünlü bir keman sanatçısıdır. Tokyo'da Ko Ando ile keman çalışmalarına başlamış, 1921 yılında keman eğitimi almak üzere Berlin'e gitmiş, burada sekiz yıl Karl Klingler ile keman çalışmış, bu süre içerisinde birçok konser ve dinletiyeye katılmıştır (Wood, t.y). 1929 yılında Japonya'ya dönmüş ve üç erkek kardeşi ile Suzuki Kuartet'i kurmuştur (Kuran, 2007, s. 3).

Kuran (2007, s. 4) tarafından yapılan araştırmada 1930 yılında Teikoku Müzik Okulu müdürlüğüne getirildiği, müdürlüğünden birkaç yıl sonra Tokyo Yaylı Çalgılar Orkestrası'nı kurduğu ve aynı zamanda orkestranın şefliğini yapmış olduğu belirtilmiştir. Shinichi Suzuki İmparatorluk Konservatuvarı'nda hem genç öğrencilere hem de küçük çocuklara ders vermeye başlamıştır. Öğrencilerinin performansları zamanla dikkat çekmeye başlamış ve bu durum Shinichi Suzuki'nin 'yetenek doğuştan değildir' fikrinin temellerinin atılmasını sağlamıştır (Kuran, 2007, s. 4).

1.2. Suzuki Yönteminin Ortaya Çıkışı ve Gelişimi

Shinichi Suzuki'nin İmparatorluk Konservatuvarı'nda dört yaşındaki Toshiya Eto'ya ve Koji Toyoda'ya ders vermeye başlaması ile Suzuki Metodu'nun temelleri de atılmaya başlamıştır (Kasap, 2005, s.116). Bu yaşta bir çocuğa nasıl ders vereceği üzerine yaptığı düşünceler ve pedagojik gözlemler beraberinde birçok farkındalık ve soru getirmiştir. Bu konuda yürüttüğü çalışmaları sırasında çocukların anadillerini hızlı ve kolayca öğrendiklerini görmüştür. Bu durumun çocukların dili öğrenme ortamları ve olanaklarına bağlı olduğunu fark etmiş ve çocukların anadillerini zorlama olmadan doğal bir süreç içerisinde dinleme ve taklit etme becerileri ile öğrendiklerini gözlemlemiştir. Kasap (2005, s.116) çalışmasında Suzuki'nin anadil yaklaşımının ortaya çıkışını ve temellendirilişini 'Anadil yaklaşımında müzik dinlemek Suzuki metodunun ilk ve en önemli elementi olmuştur. Çocuklar doğdukları andan itibaren annelerinin konuşmalarındaki nüansları sürekli olarak dinleyerek ve taklit ederek, doğal ve akıcı bir şekilde konuşmayı öğrenirler. Çocuklar anadili yaklaşımında olduğu gibi müzikal bir çevre içinde yaşarlarsa, müzikal eğitimlerinde de aynı sonuçlar alınacaktır.' şeklinde belirtmiştir.

Suzuki, 1945 yılında Matsumoto'ya taşınmış ve Yeni Matsumoto Müzik Okulu'nda ders vermeye başlamıştır. Toshiya Eto, Koji Toyoda gibi birçok çocukla yürüttüğü çalışmalar Matsumoto'da oldukça gelişmiştir (Kuran, 2007, s. 4). 1946 yılında 'Yetenek Eğitimi' adını verdiği kendi yöntemini geliştirdikten sonra, 1950 yılında Matsumoto'da 'Yetenek Eğitimi Enstitüsü'nü kurarak yaşları üç ve beş arasında değişen çocuklardan altmış kişilik gruplar oluşturmuş ve bu çocuklara kendi yöntemi ile Çin harfleri, el yazısı, çizim, İngilizce konuşma ve keman öğretmiştir (Sadie Standley, The New Grove Dictionary of Music and Musicians (Macmillan Publishers, Oxfords Universty Press, 2001-2002) aktaran Ezgi Nihan Kuran, 2007, s. 3).

Çocukluğun erken döneminde çocukları yönlendirmenin ne kadar önemli olduğunu görürüz. Asıl üstünde durmamız gereken konu çocukları nasıl büyütüp, eğiteceğimiz, zekâlarının, duyularının, akıllarının ve davranışlarının gelişiminde nasıl yol göstereceğimize. Bugüne kadar, bütün bunların doğuştan veya kalıtsal olduğunu düşündük ve buna inandık. Bu tür düşünceleri geride bırakmamız gerektiğini düşünüyorum (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s:8).

Japonya’da kurulan ‘Yetenek Eğitimi’ okullarına çocuklar hiçbir sınava girmeden kabul edilmektedirler. Çünkü Suzuki’nin temel prensibi; yetenek doğuştan değildir, her çocuk deneyim ve tekrarlamalarla yeteneği edinebilir düşüncesidir.

Suzuki yöntemi aile, öğrenci ve öğretmen etkileşiminin birlikte işlediği dokuz temel prensip üzerine kurulmuştur. (Akpınar, 2009; Aykar, 2014; Brody, 2016; Kuran, 2007; Önder, 2004) Bu prensipler;

- Sıfır yaştan itibaren başlama
- Olumlu çevre
- Tekrarlama ve dinleme
- Ebeveynlerle öğrenme
- Başka çocuklardan öğrenme, grup eğitimi
- Küçük adımlar ve repertuvar çalarak öğrenme
- Nota okuma
- Her çocuk başarabilir
- Ton elde etmedir.

Tüm bu ilkelerin ışığında ulaşılmak istenen temel hedef; müziğe hayatının her evresinde yer veren, çalgı çalan bireylerin yanında nitelikli bireyler yetiştirmektir.

1.3. Suzuki Üçgeni: Aile, Öğretmen, Öğrenci

Brody (Garson Alfred, Suzuki and Physical Movement (Music Educators, 1973) aktaran Zehra Sak Brody, 2016, s. 81) çalışmasında Ana Dil Metodu’nun temelini şu şekilde belirtmiştir: ‘Ana Dil Metodu’nun çekirdeğini oluşturan bebeğin konuşmayı öğrenme sürecinin basamaklarında, anne öğretmendir ve sözcüğü her uygun zamanda bebeğe tekrarlar. Bebek kelimeyi sürekli duyar, anneyi sözcüğü söylerken izler ve zamanı gelince annesini taklit eder, kelimeyi tekrar edebilecek fiziksel beceriyi geliştirir. Bebeğin hafızası gelişir ve neticede sözcüğü hatırlar. Bebek, kelimenin anlamını öğrenir ve sonunda sözcüğün anlamını duygusal olarak tecrübe eder.’ Suzuki yönteminde aile oldukça geniş ve önemli bir yer kaplamaktadır. Eğitim sürecinin tamamına dâhil olan ebeveynin görev ve sorumlulukları oldukça geniştir. Aile, öğretmen ve öğrenciden oluşan Suzuki üçgeni yöntemin en temel basamağıdır. Yöntem, bu üçgenin ayakları arasındaki ilişkinin verimli ve etkili işleyişini zorunlu kılmaktadır. Suzuki’nin Sevgiyle Eğitmek adlı kitabında kaleme aldığı yaşanmış örnekler Suzuki Üçgeni’nin önemini göstermektedir.

‘Nagoya Şehrinden, Bay X, ‘Lütfen oğlumun keman çalmasını dinleyebilir misiniz?’ diye sordu. Oğluna keman çalmayı kendisi öğretmişti. Delikanlıya çalmaya başlamasını söyledim. Kutusundan kemanını çıkardı ve akort ederken, yayı aynı babasının yay hızı ve hareketleriyle

kullandı. Fakat hepsi bu kadar değildi. Çalmaya başladığında, duruşu, yayı tutuşu ve el hareketleri tamamen babasının aynıydı. Dahası, performansı ve müzikal duyularındaki hatalar, müzik aralarındaki geçişler bile, ses tonu ve çeşitli küçük detaylar, tamamen babasına benziyordu. O ana dek, bir çocuğun çevresinde bu denli adapte olması beni bu kadar etkilememişti. Bu gencin on sekiz yıl bu ailede yaşadığı gerçeği, tavırlarında, duyularında ve duygularında açıkça görülüyordu.' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s:12)

Suzuki eğitiminde çevre faktörü oldukça önemlidir. Bir çocuğun çevresinin büyük bir bölümü ailesinden oluşmaktadır. Bu nedenle eğitim süreci boyunca aile öğretmenle iletişim halinde olmalıdır. Aile bireyi eğitimin büyük bir parçası olmalı ve derslere girmelidir. Aile bireylerinden bu sorumluluğu beklemek için açıklayıcı bir biçimde aileye eğitim sürecindeki yerlerini anlatmak ve Suzuki yönteminin felsefesini açıklamak gerekmektedir. Sevgiyle Eğitmek adlı kitabında Suzuki (1996, s. 79); 'Çocuklar, gerçek eğitimi evde alıyorlar, bu nedenle çocuğun iyi bir duruşa sahip olabilmesi ve evde tam anlamıyla çalışabilmesi için, ilk olarak velinin bir deneyime sahip olması gerekir' diyerek velinin süreçteki yerini vurgulamış ve çocukların alacağı eğitimin doğruluğunun buna bağlı olduğunu belirtmiştir.

Okulumuza çocukları kabul etmemize rağmen, başta onlara keman çaldırmıyoruz. Evde iyi bir öğretmen olabilmesi için, ilk önce veliye bir parça çalmayı öğretiyoruz. Çocuktan ise, ileride öğreneceği parçayı, evde dinlemesini istiyoruz. Veliler bir parçayı çalana kadar çocuk hiç çalmıyor. Bu yöntem gerçekten de çok önemlidir. Çünkü ailesinin çok istemesine rağmen, üç veya dört yaşındaki bir çocuk keman öğrenmeyi hiç istemez. Buradaki ana fikir, çocuğa 'ben de çalmak istiyorum' dedirtmektir. Böylelikle ilk parça her gün gramofonda çalınır ve çocuk sınıfta sadece diğer çocukları ve velisini ders yaparken izler. Çocuk için doğru bir çevre yaratılmıştır.' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s:79)

Çocuğunu en iyi tanıyan anne ve babadır. Bu nedenle öğretmen ebeveynlerin bilgisine ve tecrübesine ihtiyaç duyar. Öğretmen ve ebeveyn arasında gelişen dayanışmaya ve paylaşımaya dayalı ilişkiler yetişkinlerin çocuk ile duygudaşlık yapabilmelerine yardımcı olur.

Ebeveynlerin çocuk ile ilgili gelecek kaygılarının çocuğun gelişimini etkilememesine özen gösterilmelidir. Birincil hedefin iyi bir birey yetiştirmek olduğu hatırlatılmalı, ebeveynin çocuğun yapabildiklerine odaklanması gerektiği anlatılmalıdır. Ebeveyn mutlaka ve mutlaka çocuğunun yaptıklarının, yapabildiklerinin ve yapabileceklerinin farkında ve kabullenmiş olmalıdır. Kendi istek ve hırsları çocuğun üzerinde yoğunlaşmamalıdır. Suzuki Sevgiyle Eğitmek adlı kitabında iyi müzik yeteneğine sahip bir öğrencinin ebeveyni ile yaptığı konuşmayı şu şekilde aktarmıştır:

'Bir gün öğrencilerimden birinin annesi, oğlu hakkında konuşmaya geldi. İyi bir müzik yeteneğine sahip bu öğrenci, çok çalışkan ve üstün bir çocuktur. Annesi, durup dururken 'Profesör, oğlumdan bir şey olur mu?' diye sordu. Gülerek, 'Hayır. Oğlundan 'bir şey' olmayacak.' diye cevap verdim ve devam ettim; 'O, kemanı sayesinde önemli bir insan olacak. Bu yeterince iyi değil mi? Çocuğunuzun, profesyonel ve iyi para kazanan birisi olmasını istemekten vazgeçin. Bu düşünce, sizin sorunuzda saklı ve bu da çok kötü. İyi ve saf kalpli bir insanın mutluluğu budur. Aileleri ilgilendiren tek şey, sadece çocuklarını iyi bir insan olarak yetiştirmek olmalıdır. Bu yeterlidir. Eğer bu onların en büyük hayalleri değilse, sonunda çocuk beklentilerinden farklı bir yola sapar. Sizin oğlunuz mükemmel keman çalıyor. Bu yolla, O'nun aklının ve kalbinin de mükemmel olmasına çalışmalıyız.' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, s:11)

Suzuki'ye göre yetenek çalışarak gelişir. Yöntemin temellerinde sabırlı olmak ve tekrarlamak bulunmaktadır. Dersten sonra bir sonraki derse kadar çocukla uygulamaları

gerçekleştirecek olan ebeveynidir. Bu nedenle ebeveynin yapacağı uygulamaları tam olarak anlamış olması gerekmektedir. Müzik dili açık bir şekilde anlatılmalı, beklentiler net bir biçimde ifade edilmelidir. Ebeveyn öğretmen değildir fakat öğretmen öğrencinin yanında olmadığı zamanlarda denetim ve kontrol ebeveynin elindedir. Ebeveynin bu sorumluluğu alabilmesi ve gerektiği biçimde yerine getirebilmesi için bütün görevler ve yönergeler öğretmen tarafından ders içerisinde açık ve net bir biçimde ifade edilmeli, gerekirse yazılı notlar halinde hazırlanıp aile bireyine verilmelidir. Suzuki'ye göre 'yeteneği geliştirmek doğru yöntemle pratik yapılarak olur. Yeterince çalışmayan kişiler yeteneklerini geliştiremez. Bunun kısa yolu yoktur.' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s:81)

'Bir gün, yaz okulunda, Vivaldi konçertosunu iyi bir stil ve tonlamayla çalan 6 yaşında bir çocuğu fark ettim. Annesine, çocuğun ne zamandan beri keman çaldığını sordum.

-Bir buçuk seneden beri.

-Ne kadar güzel çalışıyor! Günde kaç saat çalışıyor?

-Yaklaşık 3 saat.

Zaten ben de buna yakın bir şey düşünmüştüm. İyi çalışan bir çocuk, çalarken belli olur. Bunu hemen fark edebilirsiniz. Bir yeteneği elde etmenin yolu; doğru metodu uygulamak ve mümkün olduğunca çok çalışmaktır.' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s:80)

Çalışılan parçalarda ölçüleri numaralandırmak her seferinde tek tek saymayı, hem derste hem ebeveyn ile yapılan çalışmalarda önleyecektir. Ölçü numaralandırmak zamandan tasarruf edilmesini sağlamaktadır. Teknolojinin oldukça ilerlediği günümüzde notalar ölçü numaraları ile basılabiliyor fakat el yazımı notalarda ölçü numaraları unutulmaması gereken adımlardan biridir. Ölçülerde yapılması gereken özel çalışmalar ebeveynine anlatılmalı, ebeveynin uygulama esnasında ölçü çalışmalarını denetlemesi gerekmektedir.

Ders esnasında, parça üzerinde çalışırken öğretmen tarafından notaların üzerine alınan notlar, kısaltmalar, hatırlatıcı semboller gibi dikkat çekici unsurların öğrenciye ve aile bireyine açık bir şekilde anlatılması gerekmektedir. Bu açıklamalar, öğrenci evinde ebeveyni ile çalışırken bu noktaların kaybolmaması ve üzerinde gerekli dikkat ve hassasiyetin toplanması için oldukça önemlidir.

Öğrencinin ders dışı çalışma zamanları öğretmen tarafından planlanmalıdır. Bu zamanlarda yapılacak olan okuma, teknik, inceleme, dinleme veya repertuar basamaklarının sırası ve bu basamaklara ayrılacak zaman öğretmen tarafından planlanan programın içerisinde açık bir şekilde yer almalı, ebeveyn ve öğrenciye bildirilmelidir. Aile bireyi bir dersten diğer bir derse kadar bu programa dikkatlice uyulmasını sağlamalıdır. Veliler evde pratik yapmaktan hoşlanmayan çocuklarına akılcı yöntemler uygulamalı, çalışmayı bir oyun haline getirerek öğrencinin ilgisini çekmeyi başarmalıdır. Suzuki kitabında çocukların ilgisini çekmenin önemine de yer vermiştir.

'Birkaç veli, 'Çocuğum evde pratik yapmaktan hoşlanmıyor.' diye yakındılar. Bu onların, kemanın eğlenceli olduğunu düşünen çocuklarının, kafalarından geçenleri anlayamadıklarından kaynaklanıyor. Bu tür veliler, çocuklarının keman çalmayı sadece bir oyun olarak düşünmesi

için para ödemekten rahatsız olurlar. Başka bir deyişle, onlar eğitim üzerine hesaplamalar yaparlar ve onların bu tutumu çocukların cesaretini kırar. Çocuklara bir oyun oynamamanın zevkini tattırarak derslere başlatmak, eğlenme ruhlarının onlara doğru yolu göstermesine izin vermek, onların her türlü eğitime başlamasının doğru yoludur.'(Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek,1996, s:80)

Öğrenci çaldığı parçaları dinlemelidir. Dinlemek müziği anlamanın, iyi bir çalıcı olmanın en önemli basamaklarından biridir. Bu nedenle de dinleme eğitimi Suzuki yönteminin önemli adımları arasındadır. Öğrenci evde yaptığı uygulamalarda çalıştığı parçaları dinlemeli, bu dinlemeler ebeveyn tarafından takip edilmelidir.

Aile bireyine çocuğu kapsamayan sözler yöneltmek, sıkça tekrarlamak çocuğun ilgisini kaybetmesine yol açabilir. Bu sebeple yönergeler çocuğu hedef alarak verilmelidir. Asıl odak öğrencinin kendisidir. Bu odağın sapmamasına dikkat edilmesi gerekmektedir. Yapılacak şeylerin ebeveynlere anlatılması öğrencinin dersten uzaklaşmasını sağlayacak sıklıkta olmamalıdır.

Öğrenciye hem öğretmen hem de ebeveyn tarafından olumlu bir dille geri dönüt verilmelidir. Öğrencinin gerçekleştirdiği her yönergenin, becerinin sonunda neyi nasıl yaptığı, güçlü ve zayıf noktaları, daha da geliştirmek için yapması gereken işlem basamakları geri bildirim olarak kendisine aktarılmalıdır. Özellikle ebeveynlerin kendi beklentilerinden sıyrılıp çocuklarının yapabildiklerine odaklanmalarını sağlamak geri dönütlerin pozitif bir yönde gerçekleşmesini yol açacaktır. Geri dönütler mutlaka dürüstlük ilkesi temel alınarak gerçekleştirilmelidir. Öğrenciyi motive etmek adına eksi yönler artıya dönüştürülerek söylenmemelidir. Bu durum motiveden çok öğrencinin eksiklerini görmemesine daha sonra da kabullenmemesine yol açabilir.

Eğitim süreci boyunca ebeveyn en önemli destekçidir. Bu sebeple dikkatli ve eğitimin felsefesinin tamamen kavramış olması gerekmektedir. Yapacakları en büyük hata çocuklarını bir başka çocukla kıyaslamak, hırslarına engel olamamak, yetenek gelişiminin değişken gidişini kabullenmemek, beklentilerinin olması gerekenden yüksek tutmak, çocuk üzerinde baskı kurmak olacaktır. Aile bireylerinin bu gibi tavır ve davranışları öğrencinin olumsuz etkilenmesine yol açmaktadır. Ebeveynin sabırla ve kontrollü bir şekilde sürecin bir parçası olması, öğretmenin yönergelerini aşmaması gerekmektedir.

'Yetenek Eğitimi okullarında ailelerle beraber, çocuklarımızın iyi birer insan olmaları için hiç bir çabadan kaçınmayız. Aşağıda bahsi geçecek olan olay, Nakatsugawa şehrinde, Gifu bölümümüzde gerçekleşti. Birçok öğrenci arasında, altı yaşında çocuk felci geçirmiş bir kız vardı, vücudunun sağ tarafını kontrol edemiyordu ve sağ gözü şaşıydı. 'Twinkle Twinkle little Star'ı çalarken ilk bölümün son iki notasına geldiğinde, sağ kolu ve eli istem dışı ve şiddetli bir şekilde seğirir ve elindeki yay da havaya fırlardı. Bu olay, öğretmeni Bay Yogo'yu çok üzüyordu. Bu konuyu bana anlattı ve ne yapması gerektiğini sordu. Ben de basit bir yanıt vererek: 'Öğretmeni ve ailesi bu gerçeği kabullenmeli ve devam etmelidir 'Bay Yogo derslerini sabırla devam ettirdi ve annesi her gün sayısız kez yere düşen o yayı aldı. Bu, onun için çok zor olmalıydı. Ama sonunda büyük sevgi ve öğretmeniyle annenin ısrarlı çabaları galip geldi. Sonunda, çocuk bütün parça boyunca yayı düşürmeden tutabilir duruma gelmişti.'(Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek,1996, s:13)

2. SONUÇ

Suzuki'ye göre yetenek eğitimi yaşam eğitimidir (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s. 71). Suzuki Yöntemi, sadece müzisyen yetiştirmeye değil toplumun yetişkin bireyleri olacak nesilleri sevgi ile eğiterek, el becerileri olan, insanlığın var oluşundan bu yana var olan güzel sanatlar ve müzik konusunda, çalan ve dinleyen bireyler yetişmesini hedeflemektedir. Çocuğu/ öğrenciyi ailesinin de ortak olduğu bir ortamda yetişmesini sağlayan çoklu etkileri olan bir eğitim sistemidir.

Suzuki 'Sevgiyle Eğitmek' isimli kitabında 'Eğitim kelimesinin iki anlamı vardır; ortaya çıkarmak, gizli ya da potansiyel bir varlığı geliştirmek' (Shinichi Suzuki, Sevgiyle Eğitmek, 1996, s. 72) ifadesi yer almaktadır. Bu anlayıştan yola çıkarak tüm hayatını 'Yetenek Eğitimi'ni geliştirmeye ayırdığını belirtmiştir. Bir çocuğun ne olacağını, tamamen nasıl eğitildiğine bağlı olduğunu belirten Suzuki, en büyük isteğinin tüm dünya çocuklarının iyi ve üstün beceriye sahip mutlu insanlar olmaları olduğunu dile getirmiştir.

Öğrencinin yeteneğinin ve becerilerinin gelişmesi ailesinin ve öğretmenin sorumluluğundadır. Suzuki yönteminde esas olan baştan sona bir parçayı çalmak değil müziği doğru bir biçimde öğrenmek ve iyi bir insan olarak yetişmektir. İyi yetiştirilen tüm çocuklar eğitimde yüksek seviyelere ulaşabilir. Bu gelişim için aile desteği olmazsa olmaz bir şekilde yöntemin içinde varlık göstermektedir. Suzuki, yönteminin her adımında ailenin yerini belirtmiş, aile ile yapılması gerekenleri sıralamış, aile desteğinin olmadığı takdirde sonuç alınamayacağını belirtmiştir.

Araştırmacı, Suzuki Yönteminde ailenin yerini maddeler halinde açıklamış, Suzuki'nin yaşamından örnekler ile somutlaştırmıştır. Her bir maddede ailenin süreçteki yeri, önemi, sürece nasıl ve ne şekilde dahil olması gerektiği, ebeveynin yapması ve yapmaması gerekenleri açıklamıştır. Eğitimde tartışılmaz bir öneme ve yere sahip olan aile, dünyaca ünlü bir müzik eğitim yöntemi olan Suzuki Yönteminde kapladığı yer açısından yalın bir dille açıklanmıştır.

KAYNAKÇA

Akpınar, U. (2009). *Suzuki Piano School Volume I' Okul Öncesi Dönem Piyano Eğitiminde Başlangıç Metodunun Hedef ve Hedef Davranışlar Bakımından İncelenmesi*. (Yüksek lisans tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Aykar A. (2014). *Suzuki Yönteminin Türk Halk Ezgileri Kullanılarak Başlangıç Gitar Eğitimine Uygulanabilirliği*. (Yüksek lisans tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Brody, Z. S. (2016). 'Suzuki Yetenek Eğitimi' Felsefesine Kısa Bir Bakış. *Sanat & Tasarım Dergisi*, Sayı 10, s. 79-88. <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/sanattasarim/article/view/5000204073> sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Kuran, E. N. (2007). *Suzuki Metodu ve Türkiye'deki Konservatuvar Öncesi Müzik Eğitimi*. (Yüksek lisans tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Önder, Ü. (2004). *Suzuki Keman Eğitimi Başlangıç Metodundaki Etütlerin Devinişsel Hedef ve hedef Davranışlar Bakımından Analiz Edilmesi*. (Yüksek lisans tezi). <https://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Suzuki, S. (1996). *Sevgiyle Eğitmek* (J. Yalçın Dittgen, Çev.). Ankara: Porte Müzik Eğitim Yayınları

Tecimer Kasap, B. (2005). Suzuki Okulu Metodu. İnönü Üniversitesi *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 6 Sayı 9, s. 115-128. http://www.muzikegitimcileri.net/bilimsel/makale/B-Kasap_1.html sayfasından erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)

Wood, E. (t.y.). <http://internationalsuzuki.org/shinichisuzuki.htm> adresinden erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28. 01. 2018)